

[Finansministeren.]

maalet: Venstres Indsats i Retning af at faa Udgifterne ned, havde det ærede Medlem intet at tilføje. Han vendte sig derfor til noget nyt og sagde, at Venstre har enten stemt imod eller undladt at stemme for Love, som, hvis de var blevet vedtaget, vilde have betydet en Merudgift paa 129 Mill. Kr. Ja, men da disse Forslag jo ikke er blevet vedtaget, har det altsaa ikke kunnet have mindste Indflydelse paa den Skatteudskrivning, der har fundet Sted, og heller ikke paa Statens Gæld. Det viser, hvor daarligt de Herrer er stillet, naar de skal forklare, at Venstre for Alvor har sat noget ind paa at gennemføre Besparelser. Men da det ærede Medlem jo er rejst, er der ingen Anledning for mig til at gaa dybere ind paa Spørgsmaalet og heller ingen Anledning for mig til at svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste om Finansministeriets Stilling til en Sag, der har været indanket for Toldraadets Appeludvalg. Det kan der blive Lejlighed til at drøfte senere.

Til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der følte sig kaldet til at rykke det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) til Undsætning med Hensyn til de to Medlemmers Stilling til Spareudvalgets Arbejde, vil jeg blot sige, at man kan ikke bortforklare Kendsgerninger, og Kendsgerningen er jo den, at efter at Udvalget havde tilendebragt første Del af sit Arbejde og gik til Partierne med et Forslag, som man ønskede, at Partierne skulde give Tilslutning til, meddelte de to ærede Medlemmer, efter at Sagen var kommet frem i Bladene, at nu var Arbejdet umuligt. Det skete i Begyndelsen af Marts Maaned dette Aar. Resultatet blev, som jeg sagde forleden Dag, at der kom ingen Besparelser paa indeværende Aars Finanslov. Det kunde have været naaet, hvis Partierne havde tiltraadt Forslagene, idet Finansloven først kom til tredje Behandling omkring den 20. Marts.

Det ærede Medlem spørger saa, hvilket Grundlag der nu skal arbejdes paa i Udvalget. Jeg gaar ud fra, at der skal arbejdes paa det Grundlag, som engang er givet Udvalget, men om der kommer noget Resultat ud af Arbejdet, tør jeg ikke sige. Skal man bygge paa Udtalelserne her ved Finanslovbehandlingen, tyder de jo ikke paa det allerbedste. Saa vidt mig bekendt er der ikke noget Medlem, der her har staaet op og paavist, hvor man kunde have sparet. Derimod er der en Række Medlemmer, der har staaet op og henstillet, at man ydede Bevillinger paa flere Om-

raader eller til flere Foretagender, end der er opført paa Finanslovsforslaget. Det taler ikke godt for Besparelserne paa Finanslovsforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er kun en enkelt Bemærkning til den højtærede Statsminister. Jeg skal naturligvis ganske lade ligge, at Statsministeren ikke sætter Pris paa den haardt tiltrængte Venlighed, som var vist ham fra vor Side ved at give ham Tilbud om en fordomsfri Drøftelse af Landets Forhold, mærkeligt, at han ikke gør det, naar man tænker paa det nye Program, Socialdemokratiet er kommet med. Men det interesserer altsaa ikke, det var ellers en Hensynsfuldhed mod Statsministeren, som jeg nok synes, han kunde have Brug for. Det, der interesserer mig i Statsministerens Tale, var Udtalelsen om, at man vidste jo nok, at et og andet Sted blev Spørgsmaalet om vort Lands Forsvar drøftet, men hvis der skulde nogen egentlig Diskussion og Forhandling her, maatte man have *Forslag*, som kunde give Anledning dertil. Dette foranlediger mig til at sige følgende: Enhver ved jo, hvor vanskeligt det er for et Parti just paa et Omraade som dette at udarbejde Forslag — ja, man kan godt sige næsten umuligt — uden at have Administrationens Hjælp, Ministeriets rent saglige Hjælp. Naar man ønsker Oplysninger af rent konkret Karakter, ogsaa Oplysninger om Ændringer til Ordningen af 1932, som man jo ved, den højeste Sagskundskab har Forslag om, maa jeg derfor nok have Lov til at gaa ud fra, at Ministerens Udtalelse om, at der skal være en Anledning her til at drøfte Forsvarsspørgsmaalet, kan forstaas saaledes, at mit Parti, uanset dets oppositionelle Stilling, kan faa alle disse Oplysninger og kan faa dem omgaaende — jeg tror, den højtærede Statsminister ved, hvad jeg tænker paa, naar jeg siger „omgaaende“ — og dermed den Drøftelse, som vi mener er nødvendig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Statsminister, der jo ogsaa talte paa den fraværende Udenrigsministers Vegne, afgav den Erklæring, at der var fuldstændig Enighed mellem Udenrigsministeren og ham om